

JARO 2022

DRUHÉ STOLETÍ

ANEB ZE ŽIVOTA NA UNESCO

Rozhovor s
panem
ředitelem
exkluzivně v
tomto čísle!

Poznáš naše učitele?
**TAKOVÍ JSME TENKRÁT
BYLI JE OPĚT ZDE!**

Rozhovor s paní učitelkou
KAMILOU MEDKOVOU

Hudební dotazník pro učitele
**PĚVECKÝ ÚSPĚCH SOFINKY
MAJZLÍKOVÉ**

Naše redakce

Luka Dinčić
- šéfredaktor 2. stupně

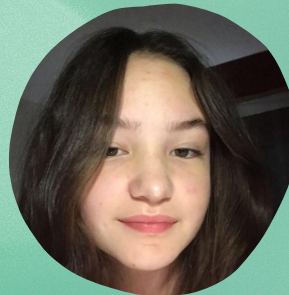
Jakub Lapčík
- šéfredaktor 1. stupně

Jakub Vašica
- zástupce
šéfredaktora pro
2. stupeň

Anna Koutná
- zástupkyně
šéfredaktora pro
1. stupeň

Natálie Píšťková
-redaktorka

Anna Ferfecká
- redaktorka

Tereza Malinová
- redaktorka

Lisa Šiková
- redaktorka

Matěj Bartoš
- redaktor

Emma Révay
- redaktorka

Vanesa Burešová
- redaktorka

Ema Soukupová
-redaktorka

Eva Jurčíková
- redaktorka

Adéla Leštinská
- redaktorka

Julie Majzliková
- redaktorka

Barbora Machalová
- redaktorka

Anesa Aslani
- redaktorka

Eliška Strapinová
- redaktorka

Alena Juříková
- redaktorka

Ellen Kuželová
- redaktorka

Zuzana Šuranská
- redaktorka

Oliver Ižvolt
- redaktor

Martin Sukaný
- redaktor

Michaela Karlíková
- redaktorka

Monika Matejkovičová
- redaktorka

Matěj Klíma
- redaktor

buzzing with life

Úvodní (a závěrečné) slovo šéfredaktora a zástupce šéfredaktora

Milí čtenáři školního časopisu, přinášíme spolu s celou redakcí letošní druhé, ale naše poslední číslo. Tímto bychom Vám chtěli srdečně poděkovat za vaši podporu, jak jste se k našemu vydání postavili, a doufáme, že se Vám naše čísla časopisu Druhé století líbila. Přestože naše redaktorské období sahalo do nelehkých časů koronaviru, s prací na vydání našich čísel jsme pilně pracovali a vše, i přes kostrbaté okamžiky, dotáhli až do konce. Zároveň bychom tak chtěli poděkovat týmu redaktorů, za jejich odhodlání, ochotu a čas věnovaný práci na časopisu. A samozřejmě nesmíme vynechat velmi váženou paní učitelku Jitku Bajaju Elisovou, která byla po celou dobu stojnou nohou tohoto projektu. Děkujeme jí ve jménu celé redakce též za její ochotu, pomoc a bezchybnou organizaci. Na závěr bychom chtěli předat naši redaktorskou štafetu nadcházejícím deváťákům, Kateřině Blatné a Sáře Skryjové. Dopředu novému redaktorskému týmu přejeme hodně štěstí a mnoho úspěchů.

Tím se s Vámi loučí Váš letošní šéfredaktor, Luka Dinčić, a zástupce šéfredaktora, Jakub Vašica.

Děkujeme ještě jednou a ať žije Druhé století!

DEN ZEMĚ

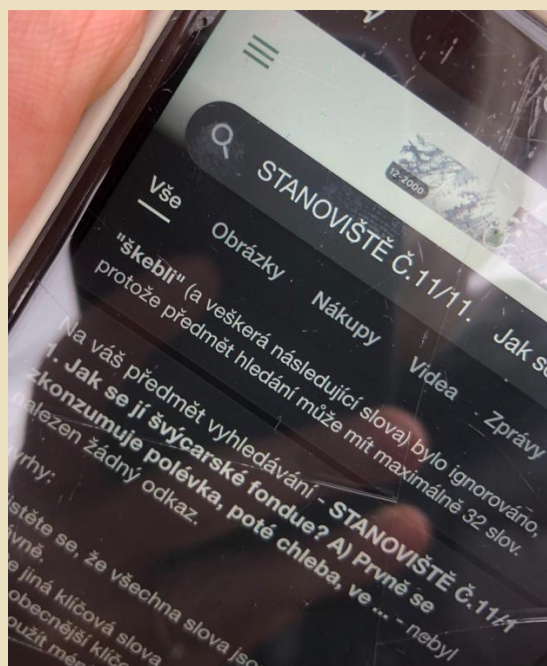
Byl chladný den a my jsme měli čekat v 8:00 před školou plně nachystaní na dobrodružnou výpravu za keškami. Dostali jsme mapu a instrukce na hledání úkolů. Chodili jsme a hledali jsme QR kody, na kterých se ukrývaly záludné otázky.

Celou cestu jsme klábosili. Dokonce jsme narazili na partičku bezdomovců, kteří kempovali za malým lesíkem.

Samozřejmě jak je zvykem, mávali jsme na kunovském mostě kamionům a autům a řidiči na nás mávali, svítili a troubili. Také jsme se stavili na hřišti v Kunovském lese, kde jsme se vyřádili a natáčeli Tik Toky.

Téměř na konci cesty se naše dvě statečné žačky brodily hlubokým příkopem. A pak už jsme hladoví pádili na oběd.

Barbora Machalová a Adéla Leštinská - redaktorky

ŽÁCI ZŠ UNESCO AKTÉREM NA ODBORNÉ KONFERENCI V ČESKÉ NÁRODNÍ BANCE

Dne 7.4.2022 jsme měli příležitost zúčastnit se v Praze odborné konference Jak přispět ke zdravé finanční budoucnosti konané pod záštitou České národní banky, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstva financí.

Konference byla určena pedagogickým pracovníkům, dalším zainteresovaným lidem a institucím v oblasti finančního vzdělávání a osobní prosperity.

V rámci projektu „Finanční gramotnost do škol“ byla naše škola oslovena zapojit se do dvou panelových diskuzí. První panelová diskuze byla na téma „Co už víme o penězích?“, kde naši žáci sdíleli své zkušenosti a znalosti z této oblasti. Druhá panelová diskuze se týkala růstu inflace a zdražování (výzva dnešní doby) a předávání si zkušeností z praxe.

Naši žáci se aktivně zapojovali do diskuze a odpovídali na položené otázky týkající se peněz. Zásadním poznatkem bylo, že na penězích záleží a že za peníze je možné koupit cokoli, a pokud jsou opravdu peníze v našem životě tak důležité, bylo by dobré o nich něco vědět. Z rukou pana viceguvernéra Tomáše Nidetzkého si odnesli svůj první milion.

Zajímavým vstupem byly i příspěvky Tomáše Nidetzkého, viceguvernéra a člena Bankovní rady, ČNB, zástupců Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstva financí ČR.

Finanční gramotnost je znalost toho, jakou hodnotu peníze pro člověka mají, jak s nimi dokáží žáci hospodařit a jak vůbec peníze fungují v oběhu a všude kolem nás, proto chceme nadále rozvíjet u žáků povědomí o finančním světě.

Naše motto: „Naučte se spravovat peníze moudře, ušetřete do budoucnosti a vydělávejte pro sebe a svou rodinu“. A to je hlavní důvod výuky finanční gramotnosti na naší škole.

Eva Motyčková

PROJEKT ERASMUS+ OPĚT NA ZŠ UNESCO

Základní škola UNESCO se stala hostitelskou školou první mobility v rámci ekologického projektu Erasmus+ „Happy, Healthy, Wise and Wealthy“.

V uplynulém týdnu k nám zavítalo 20 žáků a 11 učitelů z Nizozemí, Portugalska, Španělska a Dánska. Mobilita byla zaměřená na recyklační politiku jednotlivých států, kterou žáci představili v rámci workshopů. Poté se v cizojazyčných skupinkách zabývali možnostmi, jak produkovat méně odpadu.

Bylo zajímavé sledovat názory studentů z různých zemí v rámci diskusí. Naším prvním cílem v terénu byla čistička odpadních vod ve Štěpnicích a skanzen Rochuz, kde se žáci seznámili s přirozeným systémem zpracování odpadu u našich předků. S naprostým nadšením se setkala návštěva Kovo zoo, kde partnerům byl představen netradiční systém recyklace a tvorba užitečných věcí z nepotřebného odpadu. Naší poslední zastávkou byla eko vesnice Hostětín a poté jsme se s partnery rozloučili.

Účast na projektu je pro žáky velká výzva a zkušenost. Téma není snadné – žáci tedy díky projektu mají možnost uplatnit a upřesnit všechny znalosti z výuky, komunikovat v angličtině, navazovat nová přátelství a poznávat cizí kulturu.

Další téma, které nás v červnu čeká, bude zpracování potravinového odpadu a možnosti redukce plýtvání jídlem – mobilita se uskuteční v Dánsku.

Romana Přikrylová

Together
We Can!

enjoy every moment.

NOVINKY VE ŠKOLE

ÚSPĚCH SOFINKY MAJZLÍKOVÉ V PĚVECKÉ SOUTĚŽI

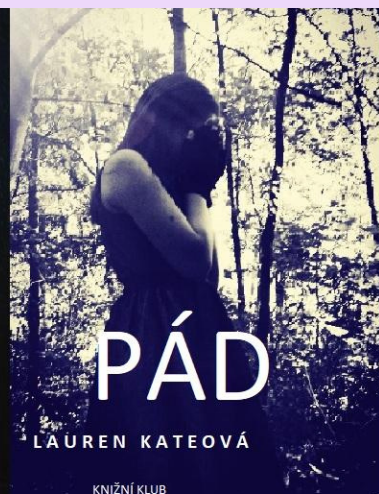
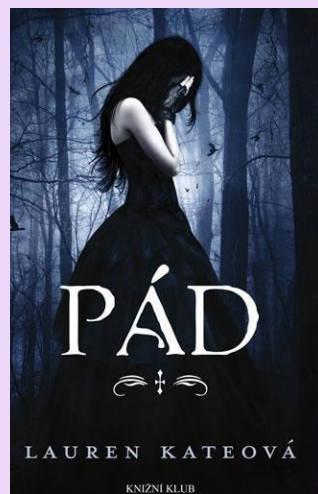
Žákyně 3.A Sofinka Majzlíková uspěla v dětské soutěži zpěváčků Děti a píseň Slovácka ve Veselí nad Moravou. Oslnila svým plným a krásným hláskem a získala tak první místo s dalším postupem až do moravskoslezského kola. Sofince moc blahopřejeme a budeme držet palce v dalším kole, které se bude konat v Rožnově pod Radhoštěm.

FOTOSOUTĚŽ VOHÁKNI KNIHU

Pavlína Zůbková

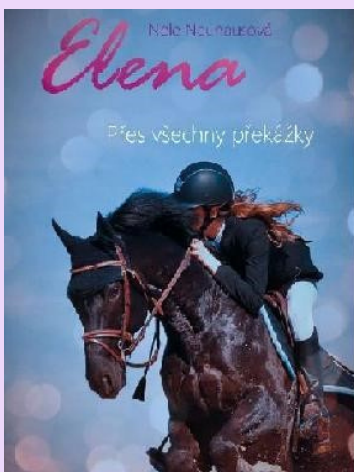
Tereza Hrabovská

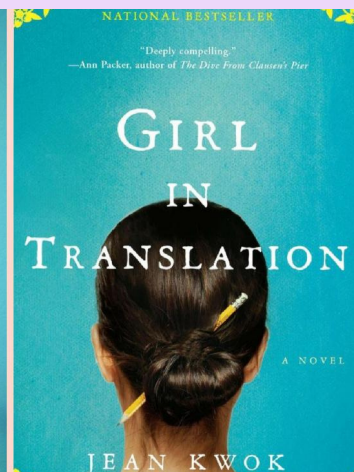
Jakub Vašica

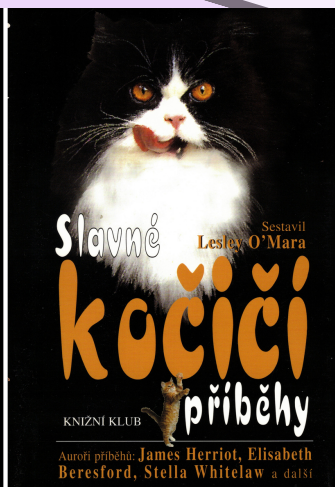
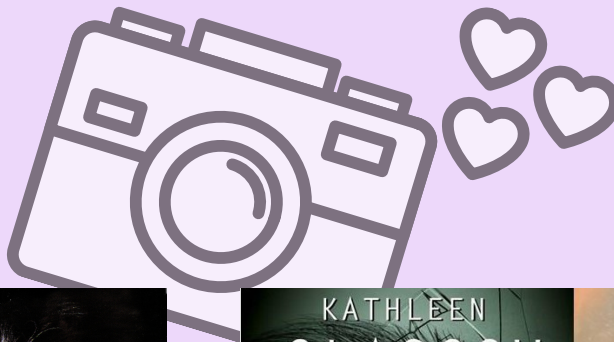
Zuzana Šuranská

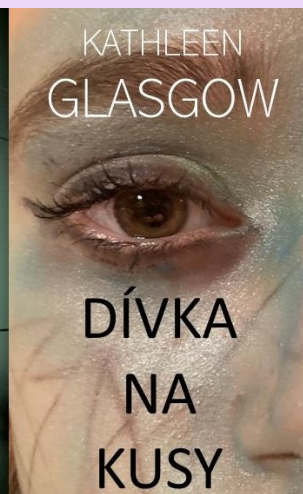
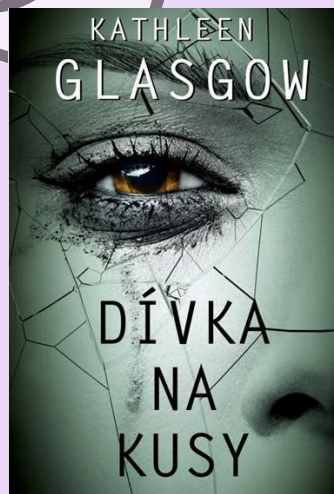
Johana Horňáková

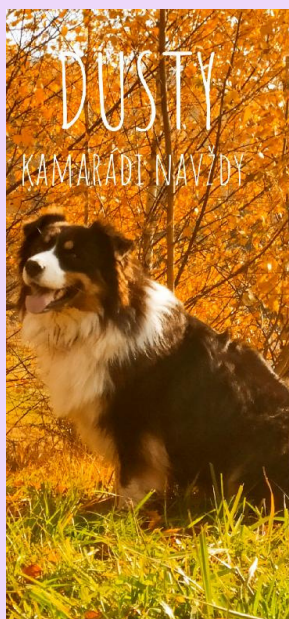
Kristýna Kolářová

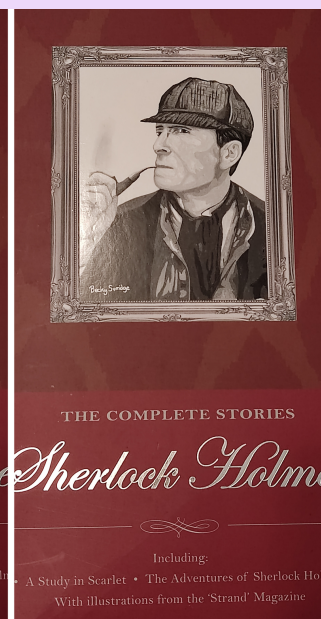
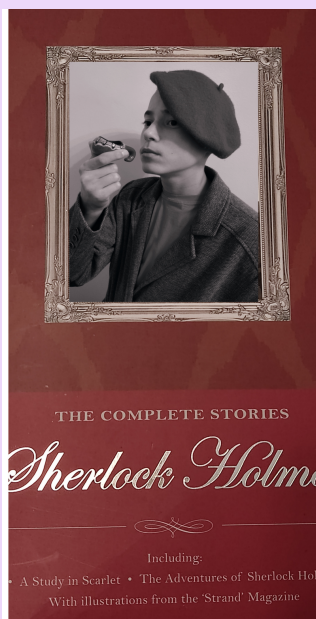
Andrej Staněk

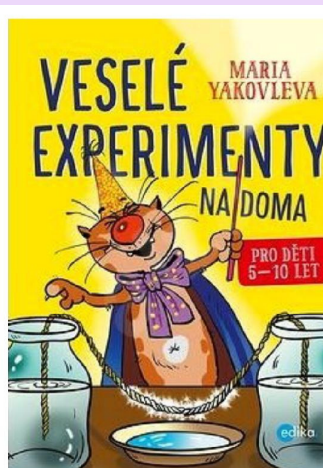
Barbora Machalová

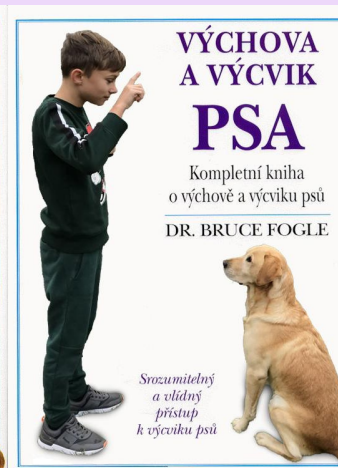
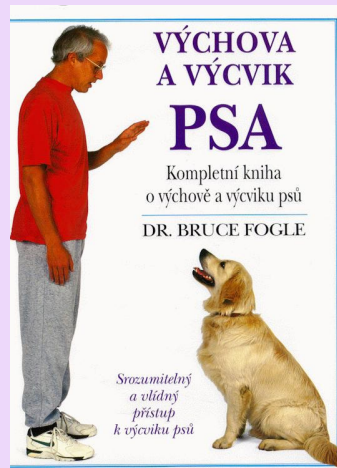
Kateřina Blatná

Luka Dinčič

Hugo Chovan

Ondřej Kedroň

VESELÉ VELIKONOCE

FAIRY TALES

Sunny Castle

The king and queen lived their happy lives in their beautiful castle. One day a knight saw something on the sky, it was a mean witch with a good idea how to steal the king's heart. The witch was the queen's sister, she was really mean and they both fell in love with a beautiful prince. But the prince loved the good sister more and he married her. They became Queen and King of Sunny castle and village named Summer Spirit. They were really happy and had luck in everything what they did. The witch arrived to the ground and the moment when she touched the ground the queen turned into white horse. The witch slowly walked towards the king and kissed him. The king pushed the witch on the floor and told her to go away. The witch's heart got broken and she ran away and never came back again. The queen of Sunny castle became a woman again and saw something scary. A big monster came and started breaking castle walls. They all just stood with their mouths open and watched it, then the king recovered and shouted at the knights so they attacked immediately. It helped, and the monster ran far away and they all were happy. The kingdom was renamed as white horse kingdom as a sign of a white horse that became a queen.

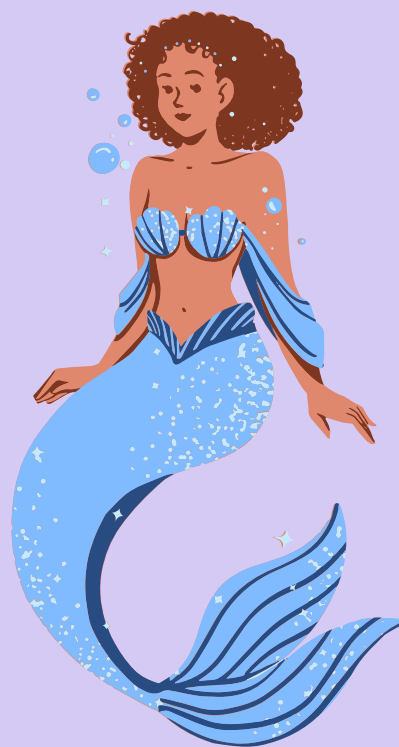
Viktorie Kotková 6.B

O modrém království

Daniel Čaja

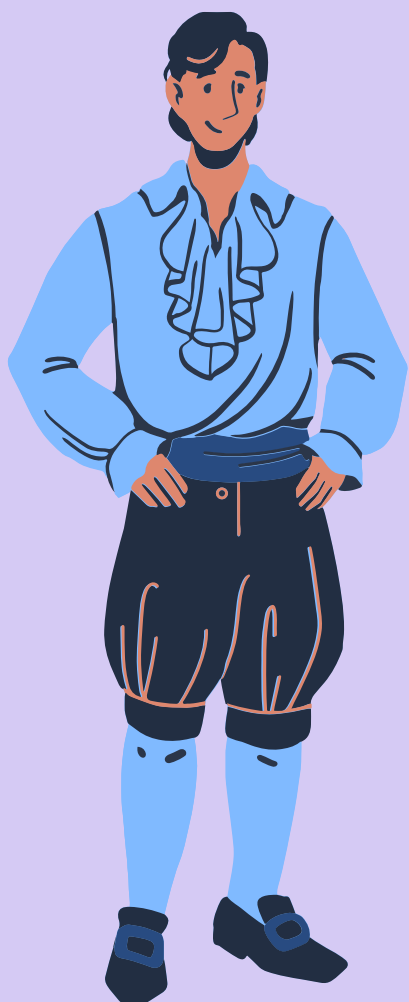
Kdysi dávno kdesi daleko bylo jedno modré království. A proč modré? Protože tam bylo úplně všechno modré. Lidé, stromy, domy a taky všechno ostatní. V tom království žil šťastný král s královnou. Po čase se jim narodilo dítě. Jejich chlapeček se na první pohled lišil od všech ostatních. A proč? Protože byl duhový. Královna hned povolala lékaře, aby zjistil příčinu. Lékař zjistil jenom to, že je chlapec zcela zdravý. Povolali tedy báby kořenářky. Ani ty nebyly úspěšné. Pan král se rozhodl zavolat kouzelníka. Kouzelník dělal čary máry, ale nevyčaroval nic. Mezitím chlapec povyrostl a dařilo se mu dobře. Jeho duhové barvy zářily čím dál víc. Chtěl si hrát, ale ostatní děti se ho nejprve bály, protože byl jiný. Až jedna malá holčička si s ním začala hrát. Všem pak pověděla, jak je hodný a úplně stejný jako všechny ostatní děti. Královští rodiče byli šťastní a od té doby v jejich modrém království mohli žít všichni hodní lidé ať mňeli jakoukoliv barvu.

Duhové dítě

Bylo jednou jedno modré království, kde bylo všechno modré. Modré stromy modré všechno. V tomto království neznali jinou barvu. Jednoho dne královna čekala dítě. Když se narodilo, bylo barevné. Celé království bylo ohromené. Barevné dítě dostalo jméno Duháček. Duháček rostl do dospělého kluka. Když šel jednou na procházku, potkal nádhernou holku Dužinku. Duháček se s Dužinkou skamarádil. Po několika měsících se Duháček s Dužičkou vzali a měli spolu malého Duhánka. Celá rodina spolu šťastně žila, až do smrti.

Nela Jirsáková

O MODRÉM KRÁLOVSTVÍ

Zdeněk Hanáček

Bylo jednou jedno modré království a v něm bylo všechno modré.

Jednoho krásného modrého dne se narodil barevný chlapec...

Ten chlapec byl celý žlutý, ale vlasy měl červené. Jmenoval se Tom. Všichni se ho chvilku báli, protože jedinou barvu co znali byla modrá. Všichni si, ho nejprve prohlíželi a jeho královští rodiče svolali nejruznější vědce a mudrce z celého království, ale ti na Tomovi nenašli nic zvláštního, kromě jeho barvy. Chvilu trvalo, než si lidé v království zvykli na jeho odlišnou barvu, všude kam přišel budil hodně pozornosti. Protože byl ale milý a laskavý, lidé si na něj brzy zvykli a jeho odlišné barvy si přestali všimnout. Tom rostl, a až dospěl, převzal vládu nad královstvím. V té době se v jeskyni na blízké hoře usídlil velký zlatý drak, který chrtil červený oheň a všichni se ho báli. Tom byl nejen laskavý, ale i statečný a tak se rozhodl, že pomůže svým lidem z nebezpečí vydal se draka zabít. Když přijel na svém žlutém koni až k jeskyni, zjistil, že drak nechrlí oheň aby někomu ublížil, ale aby ochránil své vejce před hady. Tom pomohl drakovi hady zabít a tím si získal drakovu vděčnost. A tak se barevný král Tom spřátelil s drakem jménem Draco. Poté co se skamarádili, se vrátili zpátky do království, kde si spolu náramně užívali. A pokud nezemřeli tak tam žijí dodnes.

MODRÉ KRÁLOVSTVÍ

Tereza Beníčková

Bylo jednou jedno Modré království, kde bylo všechno všecičko modré. Lidé nepoznali jinou barvu než modrou. Tráva byla modrá, stromy a květiny byly modré, zámek zářil modrou barvou a dokonce i nábytek byl v různých odstínech modré. I král s královnou byli modří. Proto bylo pro všechny obrovským překvapením, když se jim narodilo duhové miminko. Celé království bylo doslova šokováno. Jak duhové dítě rostlo a sílilo, jeho rozmanité barvy se stávaly jasnějšími a zářivějšími. Síla barev byla natolik mocná, že se začala rozlévat do prostoru a měnit své okolí. Z modré trávy se stala tráva zelená, stromy měly hnědé kmeny a větve, listí se zabarvilo do zelenkavé, hnědé, žluté i oranžové barvy. Zámek zůstal modrý, ale střecha se obarvila do červena. Královské komnaty se proměnily v krásné barevné místnosti. A král s královnou? Z těch se stali šťastní rodiče, protože jejich miminko jim přineslo kromě lásky spoustu barev do života.

RUČNÍ PRÁCE

Je tady jaro, a to chce nějaké hezké dekorace na zvelebení a zútulnění domova nebo vlastního pokoje. Proto tu mám nějaké nápady na jednoduché dekorace vyrobené doma, které zvládne každý.

Zuzana Šuranská

Krajkový svícen na svíčku

Potřebujeme:

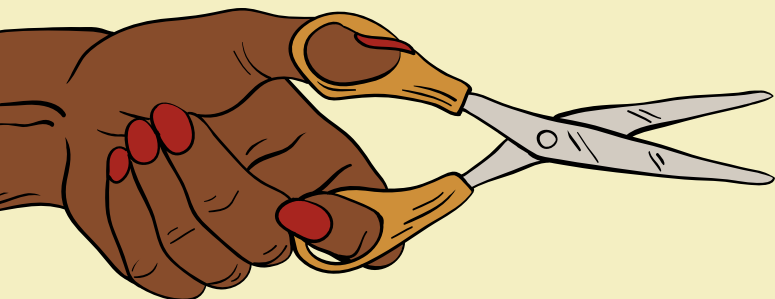
- krajku
- sklenici
- provázek (nejlépe přírodní)
- pytlovinu
- bílé korálky
- květiny
- lepidlo, nůžky

Postup:

- 1) Vezmeme si umytou sklenici a její hrdlo obmotáme provázkem.
- 2) Až budeme mít hotovo, tak si uvážeme mašličku a na konce mašličky navlékneme korálky.
- 3) Z pytlaviny si ustříhneme pruh a nalepíme ho na sklenici. To stejné uděláme i s krajkou.
- 4) Nakonec si sklenici můžeme dozdobit květinami. A máme hotovo.

Skleničky se dají udělat různými způsoby.

Další dekorace bude opět s krajkou, aby to šlo k sobě.

Lapač snů

Potřebujeme:

- dřevěný kroužek
- krajka
- peří
- bílá vlna nebo provázek
- lepidlo, nůžky

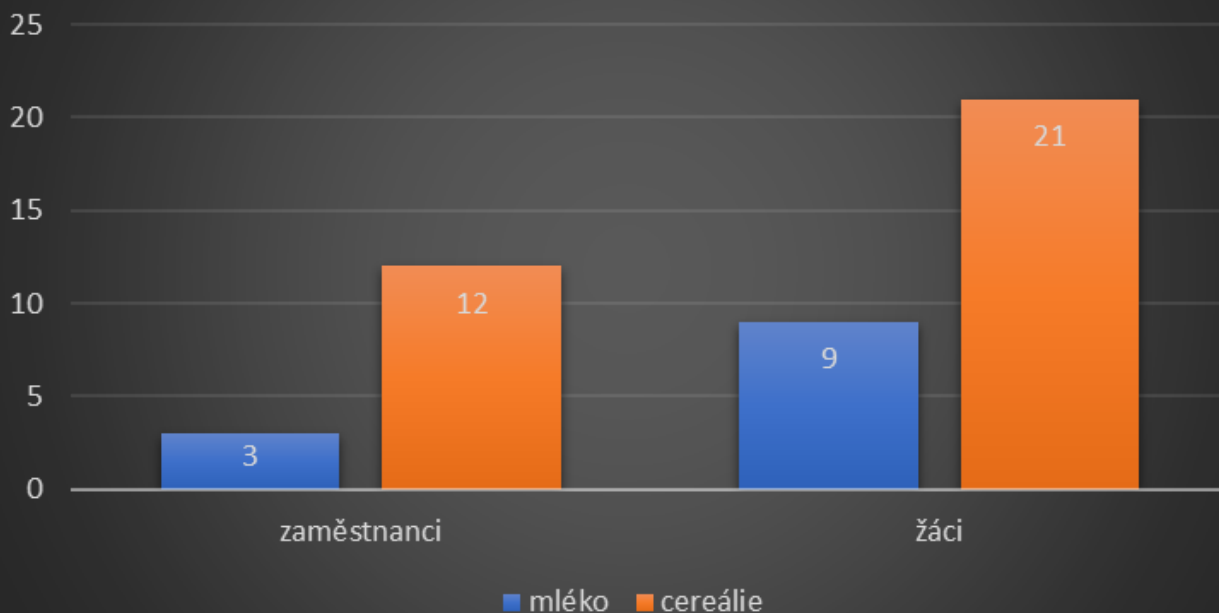
Postup:

- 1) Vezmeme si kroužek a obmotáme ho vlnou nebo provázkem.
- 2) Ustříhneme si kousek krajky a nalepíme ji na kroužek.
- 3) Zbylý provázek nastříháme na 10cm provázky a přivážeme je ke kroužku.
- 4) Nakonec provázku nalepíme peří. Můžeme dozdobit korálky, které přivážeme na konce provázků. Hotovo!

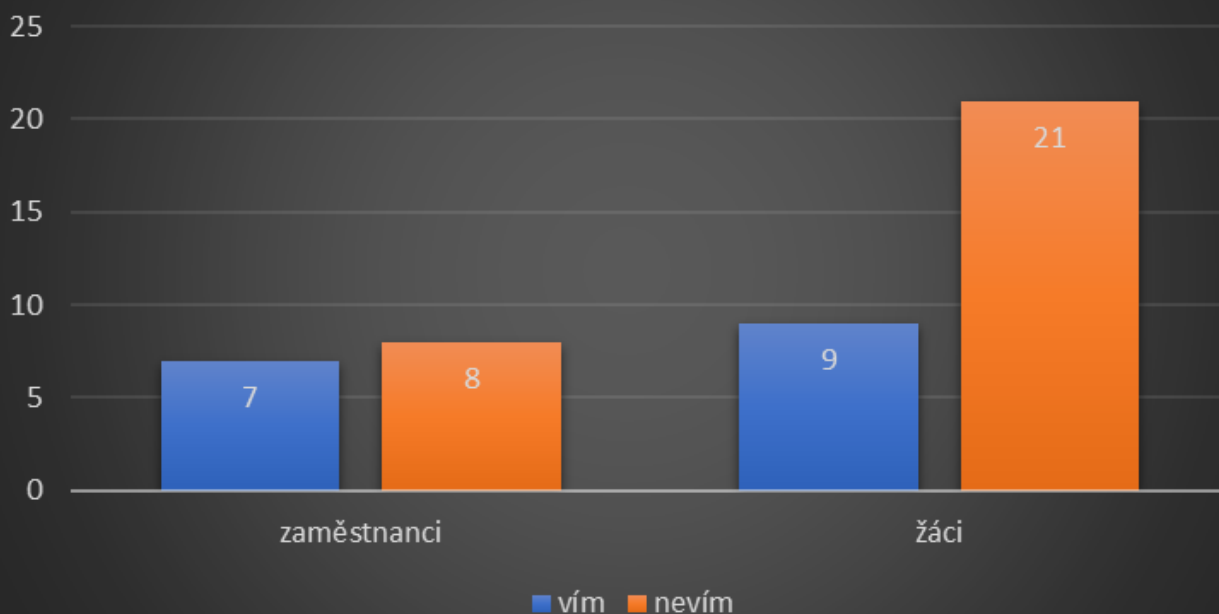

ANKETA NAŠICH ŽÁKŮ

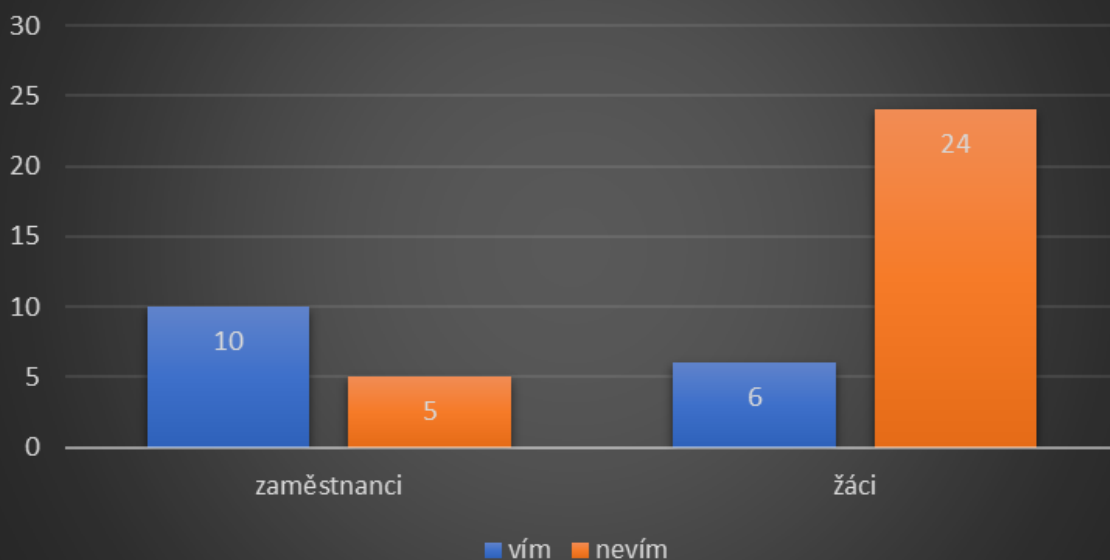
Co se dává první do misky?

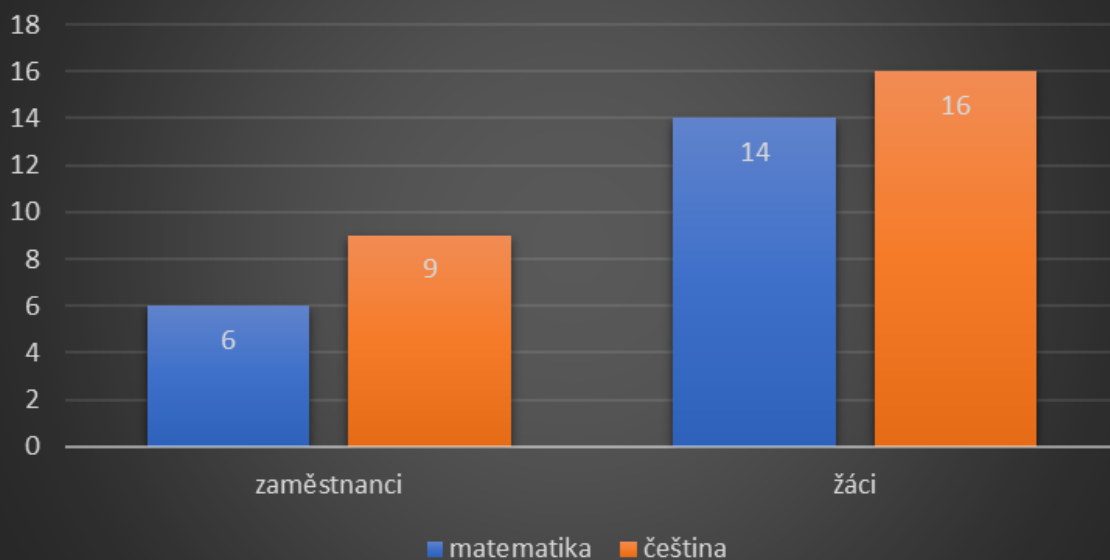
Víte, co je to "kelňa"?

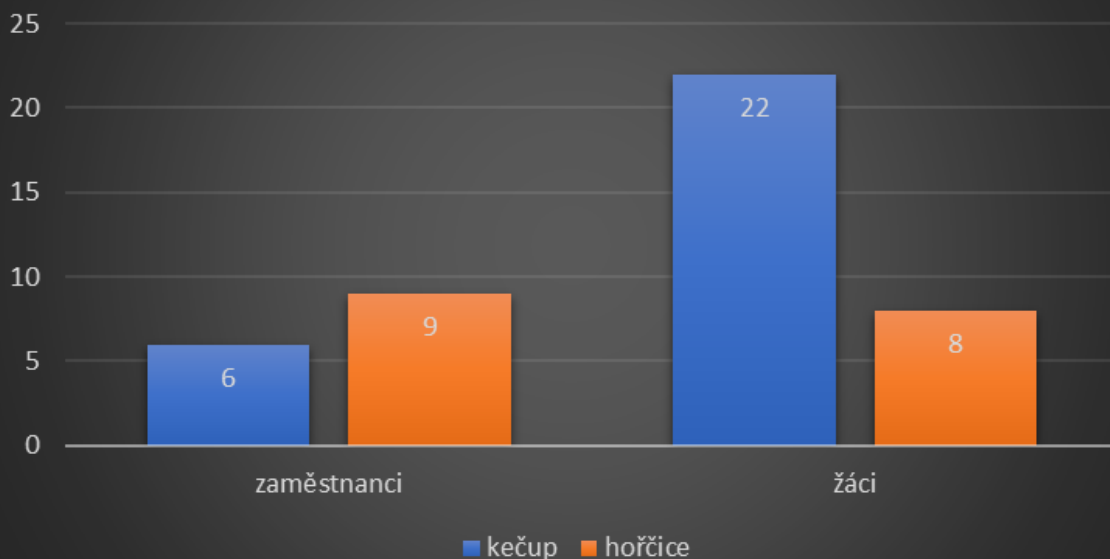
Víte, co je to "pangejt"?

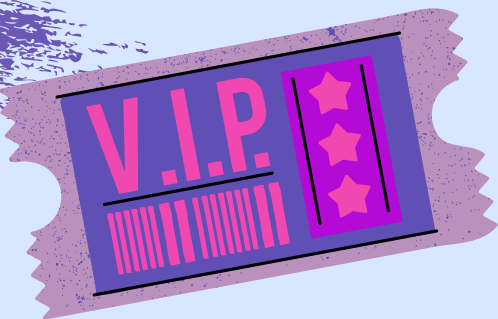
Je lepší matematika nebo čeština?

Kečup nebo hořčice?

ROZHOVOR S PANEM ŘEDITHELEM JANEM VORBOU

Redakce školního časopisu má pro naše čtenáře exklusivní rozhovor přímo s panem ředitelem ZŠ UNESCO Mgr. Janem Vorbou.

Připravili Luka Dinčić a Jakub Vašica

1. Napadlo by Vás ve Vašem dětství, že jednou budete hlavou nějaké školské organizace?

Určitě ne. Určitě bych to nečekal.

2. Kdy jste začal poprvé uvažovat o této funkci? Jak to zhruba vypadalo?

Když jsem dělal zástupce ředitele a byl vypsán konkurz, což už je 10 let.

3. Jak jste spokojený se svou funkcí? Není to příliš časově náročné?

Je to velmi krásná práce, nicméně velmi náročná na čas.

4. Kdybyste se nevydal touhle cestou, čím si myslíte, že byste se stal?

Netuším, možná novinářem nebo právníkem.

5. Kdy a co jste začal vyučovat? Vzpomínáte si na Vaši první hodinu?

Po celou dobu učím český jazyk a dějepis, každá hodina je jedinečná a neopakovatelná:-)

6. Jakou jste vystudoval školu?

Filozofickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, obor český jazyk a literatura – historie.

7. Jaké jste dělal v mládí sporty? Jaké jste měl zájmy a koníčky? Zůstaly Vám některé dodnes?

Hrál jsem šachy, mám rád četbu knih a návštěvu historických památek.

8. Jsou/existují nějaké věci, které byste v budoucnu rád zavedl či změnil na naší škole?

Rád bych propojil co nejvíce vzdělávání s praktickým poznáváním (zajímavé projekty, exkurze, zahraniční výjezdy) s důrazem na mezilidské vztahy ve třídních kolektivech. Byl bych také moc rád, kdyby se podařila kompletní rekonstrukce školní kuchyně.

9. Jaké množství volného času si můžete dopřát? A co obvykle tvoří náplň vašeho volného času?

Ve volném čase se věnuji rodině, četbě knih, výletům po historických památkách a akvaristice.

10. Máte nějaké oblíbené filmy a seriály?

Mám rád filmy s historickou tematikou, krimi a fantasy. Ze seriálů v současné době sleduji ZOO – dobrý relax.

11. Je něco, co byste nám (školní redakci) o sobě mohl prozradit, o čemž si myslíte, že ani vaši kolegové neví?

Pocházím ze šesti sourozenců, se kterými se pravidelně setkáváme, a prý jsme na sebe všichni velmi podobní:-)

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU KAMILOU MEDKOVOU

Redakce školního časopisu pro naše čtenáře vyzpovídala paní učitelku Kamilu Medkovou, která na naší škole učí žáky prvního stupně. Rozhovor si můžete přečíst níže.

1.V jakém znamení jste narozena?

Já jsem beran. Tvrdohlavý beran:D.

2.Jaký je Váš oblíbený film nebo popř. seriál?

Oblíbené filmy? Ty, které mě vždycky rozesmějí jsou Žhavé vystřely a Slunce seno jahody a ten, který mě vždycky rozpláče je Je to i můj život. U seriálu se budu opakovat, ale rozhodně Papírový dům. A moje oblíbená postava je Nairobi! A ještě francouzský seriál Lupin.

3. Jakou hudbu posloucháte?

Mám ráda Avicii a Imagine Dragons. Poslouchám je při běhání.

4.Jaký předmět učíte nejraději?

Všechny :).

5.Jaké předměty Vás bavily jako studentku ?

Francouzština, zeměpis a chemie.

6. Kdybyste mohla změnit povolání, co byste si vybrala?

Učitelkou jsem vlastně asi chtěla být od malička. Ale kdybych měla možnost si vybrat jakékoliv povolání a být v tom fakt dobrá, tak bych chtěla být doktorkou. Věřím, že není hezčí pocit, než zachránit lidský život.

7. Jaké jsou Vaše koníčky? Co děláte ve volném čase ?

Chodím běhat, dělám yogu a pilates, mám ráda turistiku... Ale taky mám ráda nicnedělání! :D

8. Jaká jsou Vaše oblíbená jídla?

Jednoznačně zeleninové lečo od maminky :D

9. Jaká destinace, kterou jste navštívila, se Vám líbila nejvíce?

Všetchna španělská místa, na kterých jsem byla. Ale Rumunsko ve mně zanechalo asi nejvíc vzpomínek.

10. Kam byste se v budoucnu chtěla podívat ?

Rozhodně do Skandinávie. Ale mám taky slíbenou Havaj :D.

11. Hory nebo pláž?

50/50. To nejde říct přesně, ale určitě jednou ročně se vidím na pláži u moře i na svahu na horách.

12. A líbí se Vám na UNESCO?

MOC !!!

Za redakci školního časopisu Emma Révay a Anesa Aslani

ROZHOVOR S HOSPODÁŘKOU NIKOLOU MAŇÁSKOVOU

Redakce školního časopisu tentokrát vyzpovídala také hospodářku naší školy Nikolu Maňáskovou.

1. Co Vás přivedlo k Vaší práci?

Pracuje tady moje sestřenice (nyní je na rodičovské dovolené), která mi o práci řekla.

2. Chtěla jste vždy pracovat ve škole?

Ne.

3. Jaká byla Vaše vysněná práce?

Chtěla jsem být účetní nebo ekonomkou.

4. Jak dlouho pracujete na ZŠ UNESCO a co tady máte ráda?

V srpnu to bude 5 let a ráda tady mám mé kolegyně a samozřejmě i žáky, hlavně ty hodné.

5. Je něco, co byste na škole změnila?

Nic bych neměnila.

6. Co konkrétně je náplní Vaší práce?

Mojí náplní práce je především administrativa, vedení pokladny, evidence majetku školy, také vypomáhám paní účetní atd.

7. Co Vás na této práci baví nejvíce a co naopak nejméně?

Nejvíce mě bavilo, když jsem si dělala instruktorský a zdravotnický kurz a teď mě asi nejvíce baví počítání cestovních příkazů. Nejméně, že je to někdy velký stres.

8. Co nejraději děláte ve volném čase?

Hodně volného času mi ubere vysoká škola. Pokud tam ale zrovna nejsem, ráda jezdím na kole, lyžuji a trávím čas s přáteli.

9. Jak dlouho se těmto sportům věnujete?

Na kole jezdím od malička a na lyžích jsem poprvé stála na lyžáku v 7. třídě.

Za redakci školního časopisu Barbora Machalová, Adéla Leštinská, Monika Matejkovičová a Zora Zámečníková

ROZHOVOR S LUKOU DINČICEM

Redakce školního časopisu pro naše čtenáře vyzpovídala žáka 9.A Luku Dinčice, který se účastnil celostátního kola anglické olympiády a zároveň jej celé ovládl a zvítězil v něm.

Anna Koutná a Adéla Lysoňková

1. Kdy ses začal učit anglicky?

Většina žáků se u nás učí angličtinu od první třídy, počátky mé angličtiny začínaly kolem 5. roku.

2. Co ti na angličtině připadá nejtěžší?

Na angličtině mi přijdou nejtěžší běžné fráze, které z logického hlediska nedávají žádný smysl a člověk se je musí vyloženě "našprtat". Já ve všem hledám logiku, a jakmile tam logika není, tak je to pro mě těžší.

3. Jak probíhala tvoje příprava na olympiádu? Bylo pro tebe těžké zvítězit?

Myslím si, že těžké zvítězit určitě bylo, jelikož bodové rozdíly byly vždy minimální. Domnívám se, že obzvlášť minulý rok byla konkurence obrovská vzhledem k tomu, že coronavirová sezona byla v plném proudu od čehož se odrážela i příprava. Já jsem se na všechno připravoval doma většinou s mým otcem, který má s anglickým jazykem více než dost zkušeností a myslím si, že mě připravil opravdu skvěle a bez něj bych to nezvládl.

4. Máš nějaké tipy pro naše čtenáře, jak se dobře naučit anglicky?

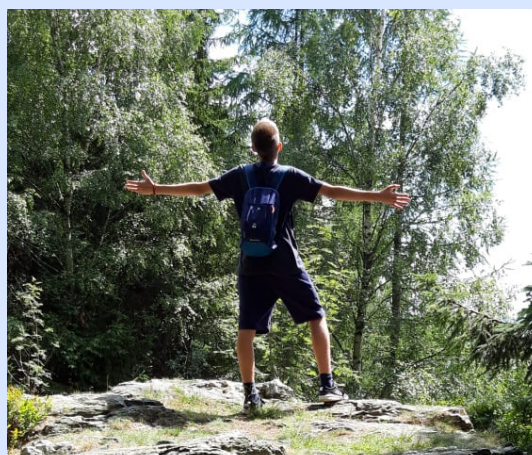
Ač to může znít zvláštně, tak si myslím, že může pomoci i sledování Netflixu nebo HBO, kde si člověk angličtinu vlastně naposlouchá. Je dobré si pořady pouštět s anglickými titulky, protože někdy herci dost drmolí a je jim těžko rozumět. Myslím si tedy, že značně pomáhá sledování filmů a čtení knih v angličtině.

5. Jak často sleduješ filmy a seriály v angličtině?

Nejsem vyloženě filmový a seriálový typ, ani moc nečtu. Hodně času trávím na videohráčích, ale určitě si jednou za čas, když je nějaký zajímavá nabídka, pustím nějaký film na Netflixu. Nedá se říct, že bych se díval pravidelně, například v karanténě jsem Netflix nesledoval vůbec, ale poslední dobou si tak jednou měsíčně něco pustím.

6. Čemu by ses chtěl v budoucnu věnovat? Bude to souviset se studiem angličtiny?

Mým velkým životním snem bylo odjakživa studovat v zahraničí. Vždy jsem si chtěl zkusit studium na jedné z velkých, známých a prestižních zahraničních univerzit. Ovšem nejsem si vůbec jistý a vědom, zda na to mám kapacitu a jestli jsem alespoň blízko požadovaným kvalitám, abych o tom mohl vůbec uvažovat. Čili v tomhle ohledu si stále nejsem jistý, ovšem co bych mohl uvést jako víceméně jisté, je, že mé budoucí studium nejspíš nebude souviset s anglickým a žádným jiným jazykem. Rád bych angličtinu využil pro studium, ale obor, který zvolím, se obávám, že nebude mít nic moc společného s jazyky.

7. Láká tě naučit se další cizí jazyk?

Určitě. Já učení jazyků beru jako koníček. Snažím se jich naučit co nejvíce, protože se držím přísloví Kolik jazyků umíš, tolikrát jsi člověkem. Držím se toho a myslím, že obzvláště u mě se to potvrzuje, tudíž se můžu domluvit více jazyky s více národnostmi. Osobně to vnímám jako koníček a rád si ve volném čase dám nějaká cvičení na jiné jazyky. Například španělština se mi moc líbí, ale ještě ji zcela neovládám.

8. Bude ti chybět ZŠ UNESCO?

Bude mi moc chybět. ZŠ UNESCO mi přinesla tolik zážitků, tolik skvělých kamarádů, ale také úspěchy nejen co se olympiád týče, ale i certifikáty a různé sportovní soutěže. Prostě jsem toho i s mými kamarády stihl za těch devět let tolik, že by nikdo nevěřil, že je to skutečnost. Všichni se teď nacházíme v té samé situaci, kdy za dva měsíce opouštíme ZŠ UNESCO a má to na mě a věřím, že i na mé spolužáky takový velmi emotivní vliv, protože ZŠ UNESCO mi dala neuvěřitelně hodně a navždy této škole budu vděčný. Těším se na střední školu, ale ZŠ UNESCO mi bude opravdu hodně chybět.

9. Co děláš ve volném čase?

Jsem sportovní typ a hodně času trávím s kamarády. Jsou ale i takové dny, kdy preferuji být sám, potřebuji klid a trochu se izolovat od ostatních. V takových chvílích si občas něco zapnu na Netflixu a hraju videohry. Když jsem na Netflixu, tak si pustím dokumenty o historii a komedie. Ale opravdu nejvíce času trávím na sociálních sítích.

10. Vzkázal bys něco našim čtenářům?

Říká se, že komu není shůry dáno, v apatyce nekoupí, ale já s tím zas tak moc nesouhlasím. Myslím si, že jsem si kolikrát prostě řekl, že mi není dáno, a proto jsem ze sebe nedostal to nejlepší. Pokud si ale člověk řekne, že to dokáže a bude tomu věřit, tak je možné úplně všechno.

ABSOLVENTI NAŠÍ ŠKOLY VZPOMÍNÁJÍ...

Několik bývalých absolventů ZŠ UNESCO souhlasilo s nabídkou zodpovězení otázek dotazníku našeho časopisu. Pojdme se podívat na otázky, které jsme absolventům položili a následně vám poskytneme, jak si s nimi poradili. Za zodpovězení otázek děkujeme!

Otázky pro naše absolventy:

- 1. Jak vzpomínáš na základní školu?*
- 2. Máš nějakou vtipnou historku nebo příběh, který se Ti stal na naší škole?*
- 3. Na které učitele vzpomínáš nejraději?*
- 4. Který předmět jsi měl/-a nejradši?*
- 5. Vrátil/-a by ses na základku?*

Oliver Fusek (absolvent 2016)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Na základní školu Unesco vzpomínám velmi rád, protože mi toho hodně dala, především disciplínu, kázeň a spoustu vědomostí, které jsem mohl uplatnit později na gymnáziu. Stojím si za tím, že Základní škola Unesco byla těžší nežli ostatní základní školy, jak v obsahu učiva, tak v tom, že jsme měli cizí jazyk již od 1.třídy a byly na nás kladeny docela vysoké nároky, což bylo samozřejmě ale výhodou. Už na každém bylo, co si z toho vezme a jak s tím naloží v dalších studijních krocích. V neposlední řadě vzpomínám na pestrý výběr výjezdů do zahraničí a spoustu možností.

Máš nějakou vtipnou historku nebo příběh, který se Ti stal na naší škole?

Historka, která se mi stala, se odehrála asi v 8.třídě, kdy jsme psali diktát a po hodině bylo za potřebí diktáty vybrat a zanést do ředitelny našemu panu učiteli. Po jeho odchodu ze třídy se na diktáty vrhli všichni žáci a upravovali si chyby, o kterých se během hodiny dozvěděli od svých spolužáků či ze slovníku spisovné češtiny. To samozřejmě pan učitel zjistil a byl z toho vlastně docela velký problém, ale v konečném důsledku se u toho všichni žáci bavili a smáli i přes to, že jsme dostali všichni za 5.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Nejraději vzpomínám na pana učitele češtiny Jana Vorbu, který nás vyučoval již zmíněný český jazyk, a to z toho důvodu, že na nás byl velmi přísný, co se týče vyučování. Ovlivnil mě natolik, že nyní studuji na vysoké škole český jazyk. Z informací, které jsem se od něj dozvěděl v průběhu základní školy, jsem čerpal celé gymnázium a vlastně i nyní na vysoké škole. Dále velmi rád vzpomínám na našeho třídního učitele Jiřího Silného, na kterém jsem vždy nejvíce obdivoval to, jak je nad věcí, dále také to, že i přes to, že má s žáky kamarádský vztah, si umí nastolit pořádek a má stále autoritu a v neposlední řadě mě na něm bavil jeho sarkastický humor, který nás provázel zejména v matematice :)). Jeho způsob výuky je mi velmi blízký a inspiroval mě natolik, že ho aplikuji i během mých praxí na vysoké škole.

Který předmět jsi měl/-a nejradši?

Nejradši jsem měl francouzštinu, angličtinu a český jazyk, jelikož jsem humanitně zaměřený.

Vrátil/-a by ses na základku?

Zpětně bych se na základní školu určitě vrátil, protože za mých let panovala na základní škole příjemná atmosféra, měli jsme, dá se říct, ucelený kolektiv, který snad nejvíce ucelil náš třídní učitel. Já doufám, že po ukončení mé vysoké školy se na moji základní školu vrátím a započnu zde moji kariéru pedagoga.

Barbora Elisová (absolvent 2012)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Na základní školu vzpomínám velmi ráda, byla to krásná doba plná dětské radosti a her. Zároveň jsem si ale ze základní školy odnesla spoustu poznatků, a to primárně z češtiny, angličtiny a dějepisu, které jsem zužitkovala nejen na gymnáziu, ale i v pozdějším životě.

Máš nějakou vtipnou historku nebo příběh, který se Ti stal na naší škole?

Nevybavuji si konkrétní vtipnou vzpomínku, ale vím, že srandy bylo spoustu. Velmi vtipný, ale zároveň poučný, byl výlet do Jáchymova na projekt Stopy totality, kam jelo jen pár vybraných děvčat a s námi pan učitel Vorba a Kočíř. Celkově tady ten projekt považuji za jeden z nejpřínosnějších projektů, kterých jsem měla možnost se zúčastnit.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Já měla všechny učitele moc ráda a na všechny vzpomínám hlavně v dobrém, kdybych ale měla vyjmenovat, mezi mé největší oblíbence patří moje bývalá třídní učitelka Nečasová, Vorba, Kočíř, Plačková a Straková.

Který předmět jsi měl/-a nejradši?

Nejradši jsem měla určitě přírodovědu a dějepis.

Vrátil/-a by ses na základku?

Rozhodně vrátila!

Jan Kočíř (absolvent 2020)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Skvěle. Hlavně jak to bylo všechno jednoduché, člověk si to neuvědomí a už to bude jen horší.

Máš nějakou vtipnou historku nebo příběh, který se Ti stal na naší škole?

Určitě spoustu. Jeden, ne příliš vtipný pro mě, ale ostatní se dost bavili, se stal v bastionu s partou přátel. Hráli jsme hru a já jsem při ní narazil hlavou přímo do nic netušící třešně. Ta mě odměnila pár nelítostnými oděrkami. A s touhle hanbou a s pocitem, že jsem byl právě přeprán stromem, jsem odcházel domů.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Rád vzpomínám na paní učitelku Belovičovou a Bajaju, které mě dokázaly připravit na přijímací zkoušky. Nesměl bych zapomenout na paní učitelku Mikuláščíkovou a její přípravu na polonézu. A v neposlední řadě na pana učitele Kočíře, který mi moc chybí.

Který předmět jsi měl/-a nejraději?

Mým absolutním králem mezi předměty bylo, a vždy bude, vaření. Vzpomínám, jak jsme jednou připravovali pizzu a někdo z naší skupiny zapomněl na hlavní ingredienci, a tou je samozřejmě kukuřice, ale i tak to bylo fajn.

Vrátil/-a by ses na základku?

Nejspíš ano. Jediné, co by mě nutilo zůstat zde, je strava. V té jsem si hodně polepšil. Středoškolská strava je vážně skvělá.

Sabina Lacová (absolvent 2020)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Vzpomínám jenom v dobrém, jak na učitele, tak na tu pohodu co jsme měli a byla to pro mě rozhodně dobrá volba si jako základní školu vybrat zrovna UNESCO.

Máš nějakou vtipnou historku nebo příběh, který se Ti stal na naší škole?

Je jich spousta a půlku z nich sem ani napsat nemůžu. Ale ty nejlepší byly vždy z výletů. Většinu z nich způsobili pubertou dotčení kluci, kteří pořád vymýšleli nějaké hlouposti, takže si pravděpodobně nedokážu vybrat jednu, kterou bych sem zařadila.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Tak samozřejmě na mého třídního pana Silného, ale v podstatě úplně na všechny. A nejlepší byla stejně paní z bufetu!!

Který předmět jsi měl/-a nejradši?

Rozhodně matematiku (ne, kecám, byla to hudebka).

Vrátil/-a by ses na základku?

Bylo to hezké období, které jsem strávila se super třídou a nemusela se skoro o nic starat, ale už bych se asi nevrátila, protože jsem teď stoprocentně šťastná na mojí aktuální škole a za nic bych to už nevyměnila.

Lukáš Borik (absolvent 2008)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Na základku mám spoustu krásných a vtipných vzpomínek. UNESCO byla fajn škola. Samozřejmě se tam stala spousta křivd a nespravedlností od ostatních spolužáků a občas nějaká nedorozumění s pedagogy, ale převažuje láska, na kterou rád vzpomínám.

Máš nějakou vtipnou historku nebo příběh, který se Ti stal na naší škole?

V průběhu celé 9. třídy jsme se převlékali na tajňačku s holkama v šatně před tělocvikem, ale ve vsí počestnosti. A jednou, když mě pan učitel Pírek vyhmátl s mojí tehdejší holkou se slovy a snahou o pohlavky, ať ji nechám, že je mladá.

Jak mě pan učitel Kočíř posílal pro svačinu, která spočívala v pizza rohlíku se slovy: "Borííík, pocem, skoč mně do bufetu."

Když jsem v šatně říkal vtip o blondýnách spolužačce blondýně a když jsem se otočil, stála tam paní učitelka Pohunková (blondýna) s neutrálním pohledem, který uměla skvěle a zároveň tím pohledem řekla dokonale všechno. Zastyděl jsem se a odešel jsem.

Jednou jsme byli u paní učitelky Plačkové v kabinetu a jak je tam to velké akvário s rybičkami, byly u něj položené kousky skalice modré, kterou se čistí voda při velkém objemu vody v akváriu. Spolužáci tehdy pár těch kamínků do toho akvária v dobré víře naházeli. Vyhubili tak 3/4 ryb, protože je tím množstvím otrávil.

Těch historek je samozřejmě obrovské kvantum.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Téměř na všechny, kteří mě učili. Samozřejmě nejvíc na naši třídní učitelku na 2. stupni Mikulčíkovou, pana učitele Kočíře, jehož průpovídky občas stále používám, a když na něj vzpomínáme se spolužáky, tak se dost nasmějeme, na pana učitele Hubáčka, který nás učil fyziku a na vysvětlení učiva byl skvělý, ale měl jsem z něj strach a nebyl jsem mu u tabule schopný nic říct, na pí. učitelku Martinu Plačkovou, se kterou jsme měli velmi přátelský vztah, mohli jsme si s ní v pohodě popovídat a pořídili jsme s ní do školy chameleona a hada, na pí. učitelku Alenu Vičánkovou, která byla někdy fajn a někdy jsme s ní jako třída strašně bojovali. Na pana učitele Mikulu, pí. učitelku Pohunkovou, tělocvikáře Pírka a další.

Který předmět jsi měl/-a nejradši?

Pravděpodobně přírodopis s Martinou Plačkovou, díky jejímu přístupu pro mě zajímavém učivu a později právě kvůli pořízenému hadovi a chameleonovi.

Vrátil/-a by ses na základku?

Jako na zážitkový, třeba týdenní pobyt, jo. Určitě by to dopadlo jako v Marečku, podejte mi pero, kdy by se zase všichni pocitově vrátili a chovali by se jako nezbední studenti, ale do toho věku a natrvalo už bych se nevracel. To bych nezažil ty hromady skvělých věcí, které mě potkaly později.

Zuzana Presová (absolvent 2021)

Jak vzpomínáš na základní školu?

Základní škola UNESCO mi poskytla mnoho zážitků a zkušeností. Když si je přehrávám v paměti, tak se vždy přistihnu s úsměvem na tváři, takže není pochyb, že na mou školu vzpomínám často a ráda.

Máš nějakou vtipnou historku nebo příběh, který se Ti stal na naší škole?

Takových příběhů a historek mám opravdu moc, ale to by bylo na dlouhé vyprávění. Něco krátkého, na co jsem si ale při psaní vzpomněla, je doba, kdy jsme psali test z matematiky. Bylo úplně ticho a najednou začaly bít zvony na 12. hodinu, a pak pan učitel Silný to ticho bourající zvukem zvonů vždy doplnil hláškou říkající: „Hmm, umíráček.“ Vždycky jsme vybuchli smíchy.

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Nemohu říci, na které vzpomínám nejraději, ale spíše na které nejčastěji. A kdybych měla být trošičku konkrétní, tak by to určitě byla má paní třídní učitelka Bajaja, které jsme někdy mysleli, že jí z nás prasknou nervy, když zjistila, co jsme zase provedli, pan učitel matematiky Silný, který nám pouštěl Karla Gotta, když to jen šlo a paní učitelka angličtiny Krayem, která nás učila, jak si objednat kebab nejen anglicky, ale i arabsky! S nimi jsem toho já a má třída zažili asi nejvíce.

Který předmět jsi měl/-a nejradši?

Nejsem si jistá, které předměty jsem měla nejraději, ale vím, že jsem milovala angličtinu a češtinu, v češtině přesněji slohové práce, velice mě bavily!

Vrátil/-a by ses na základku?

Pokud bych mohla cestovat v čase, tak bych určitě jinou základní školu ne zvolila, mám z ní tolik vzpomínek, že bychom je nespočítali na prstech.

Tomáš Boček (absolvent 2008)

Jak vzpomínáš na základní školu?

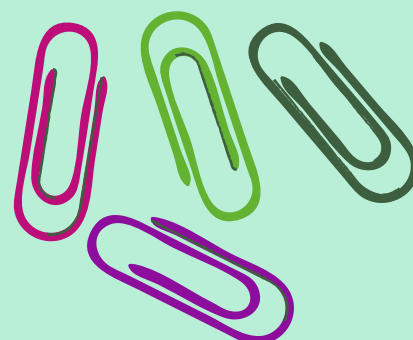
Na základní školu vzpomínám jen v dobrém, přestože jsem to tehdy občas možná vnímal jinak, tak to ale asi už bývá.

Máš nějakou vtipnou historku nebo příběh, který se Ti stal na naší škole?

Historek a příběhů ze základky mám plné kapsy, o to přece v životě jde, alespoň v mém případě. Život, na který se nedá vzpomínat, není život. Na základní škole jsem poznal svého nejlepšího kamaráda, Tomáše Čechmánka, se kterým nám to drží dodnes. Pokaždé když otevřeme téma základní školy, tak je zábava zaručená a nevyčerpatelná. Naposled jsme se nasmáli, když jsem vzpomínal na jednu konkrétní hodinu francouzštiny s paní Kunertovou. Ta na začátku hodiny vyvolávala, já si ale velmi důvtipně všiml, že vyvolává jen ty, kteří se nehlásí. Samozřejmě to nebylo tak jednoduché, hlásili se jen jedničkáři a já s Tomášem jsme nebyli zrovna největší francouzštináři (ani nic jiného). Abych se dostal k věci, když paní Kunertová přišla do hodiny, štouchnul jsem do Toma pod lavicí a řekl mu, že nás nevyvolá, když se budeme hlásit. Jak jistě tušíte, tento plán ztroskotal. Jen co nás uviděla, celá se rozzářila a radostně zakřičela snad v domnění, že jsme se doma učili: "Jé, Boček, Čechmánek, tak pojďte kluci!" Dostali jsme oba pětku, ale historka baví už desetiletí, a to je podstatné.

Který předmět jsi měl/-a nejradši?

Nejradši jsem měl tělocvik a výtvarku. Rád si namlouvám, že to nebylo jen tím, že jsem nebyl vůbec pilný žák. Díky tělocviku na základní škole jsem našel lásku, která mě provází celý život - atletiku. Vlastně jsem se jí věnoval dalších téměř deset let a formovala celý můj další život. A výtvarka, tak ta mě provázela celou střední, jelikož jsem maturoval na gymnáziu z dějin umění a kresby portrétu. Musím ale říct, že kdybych se dnes na základku vrátil, tak první předměty na které půjdu a budu hltat každé slovo, budou fyzika, chemie a ostatní přírodní vědy. Vztah k vědě a zejména k medicíně, kterou teď studuji, jsem si bohužel našel později. Musím se ale pochválit, že jsem to statečně dohnal. Lepší pozdě, než-li později. Ale taky čím dřív, tím líp!

Na které učitele vzpomínáš nejraději?

Na všechny vzpomínám rád, a to říkám zcela upřímně. V první řadě musím zmínit paní Čermákovou, naši třídní, a pana Pírka, který nás doprovázel na všech školních výletech. Oba měli podle mě skvěle zvládnuté vztahy s žáky, dokázali být velmi kamarádští, ale občas i velmi přísní, to ale jen když jsme si to zasloužili. A to věřte, že jsme si to čas od času zasloužili. Je to taky jedna z věcí, kterou člověk ocení až s odstupem. Abych namátkou vybral, rád vzpomínám třeba i na pana Kočíře, který kvůli nám organizoval výlety do Terezína a Osvětimi. Tehdy byla samozřejmě hlavní motivace, že se ulijeme ze školy, ale nakonec na nás návštěva těchto míst už v té době zanechala silné emoce a já jsem mu dodnes vděčný, že nám takovou možnost poskytl. Navíc jeho referáty za trest a způsob, kterým je zadával, byly k nezaplacení, pokud jsem teda zrovna nebyl ten, komu je zadával. Ještě zmíním paní Pohůnkovou, která nás učila chemii. Měla úžasnou taktiku, když se žáci začali bavit a nedávali pozor, tak místo napomínání a překřikování začala šeptat, jakoby mluvila pro sebe. Fungovalo to báječně, vždy byl během chvíle klid. Funguje to báječně dodnes, používám to sám při výuce anatomie na lékařské fakultě, proto si na ni často vzpomenu. Rád bych opravdu rozebral všechny a mrzí mě, že by obsah této odpovědi byl neúnosný. Tak snad jednou sepíšu paměti, tam budou všichni!

Vrátil/-a by ses na základku?

Vidím v této otázce dvojí význam, proto budu mít dvě odpovědi. Teď jako dospělý bych se vrátil rád, prošel se po chodbách a zavzpomínal, podíval se, co se změnilo, viděl známé tváře. A jestli bych se vrátil v čase? To ne, ztratilo by to kouzlo. Základní školu jsem si užil a mám na ni krásné vzpomínky, a právě v těch se vracet můžu. A když se můžu vracet ve vzpomínkách, tak návrat v čase by jen znamenal to, že chci něco změnit. To nechci, všechno co jsem na základce zažil přispělo k tomu, abych se stal tím, kým jsem dnes. Mimo to bych nikomu z vyučujících nepřál, aby se na základku vrátil takový výkvět, jaký jsem byl já :).

Emma Kaspřáková je evropskou mistryní

V neděli 28. listopadu 2021 se ve francouzském městě Agen konalo Mistrovství Evropy ve sportovním aerobiku. Šampionát, kterého se zúčastnilo 120 závodníků ze 7 evropských zemí, ovládli čeští reprezentanti v kadetských, juniorských i dospělých kategoriích žen, mužů, párů a trií. Mezi medailistkami byla také žákyně uherskohradištské základní školy UNESCO Emma Kaspřáková. Na stupně vítězů se postavila hned dvakrát. V triu spolu s Elen Smetanovou a Adrianou Vojtěškovou to byla meta nejvyšší, tedy zlatá medaile a v závodě párů vybojovala spolu s Adrianou Vojtěškovou medaili bronzovou. Obě vítězství byly v I. výkonnostní třídě - kadetech, závodníci ve stáří 11-13 let. V triu děvčata zvítězila se sestavou nazvanou „Amerika“. Porotci se zaměřují na hodnocení jednak povinných prvků, ale také hudby, dresů a celkového dojmu. Emma soutěží za zlínský MV TEAM University Tomáše Bati a do Francie jela děvčata tohoto týmu již jako favoritky, protože těsně před mistrovstvím Evropy se staly v Praze také mistryněmi České republiky (v triu bylo první, v duu druhé). Záznam z Mistrovství Evropy ve sportovním aerobiku dávala ČT SPORT v 7. prosince v 17:20 hodin. Kdo má možnost, může si jej pustit zpětně ze záznamu.

Úspěchy našich žáků

Lucie Kryštofová

Chtěla bych se s vámi podělit o své zkušenosti v tančení. Takže vezmu to pěkně po pořádku od začátku až do současnosti. S tancem jsem začala vesvých čtyřech letech díky mé kamarádce. Celkově už tančím jedenáct let. Tančím latinskoamerické a standartní tance. S mým současný partnerem tancuji od roku 2018. Tanec je časově i finančně náročný sport. Tančím za klub Rokaso Uherské Hradiště a hostuji v klubu Fortuna Zlín. Nebýt podpory mých rodičů, tomuto koníčku bych se nemohla věnovat. Tanec je dřina spousta odpírání, žádné volno a odpočinek jenom škola a tanec. Ale potom to stojí za to, když se můžu účastnit prestižních mezinárodních soutěží kde tancuje talentovaná mládež z celého světa. V roce 2021 jsem se zúčastnila Open Brno, kde jsme se v juniorech umístily na jedenáctém místě z třiceti devíti párů a ve vyšší kategorii tedy v mládeži jsme byly třicátí pátí z padesáti devíti párů. Takových prestižních jak mezinárodních, tak národních soutěží jsme absolvovali spousta, kde jsme se umísťovali ve finále např: super taneční liga Praha čtvrté místo atd. Bylo by jich asi více, ale tato Coranovirová doba nám mnohokrát znemožnila jak přípravu, tak i účast na důležitých soutěžích. Mým největším úspěchem je sedmé místo na mistrovství České Republiky ve standartních tancích a třinácté místo v deseti tancích v roce 2021. Co jinak říct, je to moje celoživotní výzva. Mnohokrát jsem to chtěla vzdát kvůli únavě, škole a volnému času který se mi nedostával, ale stojí to za to. Je to krásný sport se kterým chci i nadále pokračovat.

Matouš Směřička

Díky tomu, že mě rodiče vedli od malička ke sportu, k hudbě a také k folkloru, začal jsem již v pěti letech hrát tenis, chodit do folklorního souboru Hradišťánek a od šesti let hraji také na housle v ZUŠ Uherské Hradiště. Housle mě dodnes baví hlavně díky cimbálovce, se kterou jsme se v roce 2018 umístili dokonce na 2. místě v celostátním kole soutěže cimbálových muzik a v roce 2019 nahráli CD. Na housle však musím cvičit denně, a to je docela náročné. Proto mám nejraději tenis. Trénovat musím sice také často, jak techniku přímo na kurtu, tak i fyzickou kondici, ale velkou motivací je být lepší a vyhrávat zápasy. Mým tenisovým vzorem je moje sestra Barbora, která se mnou často hraje a trénuje a také díky ní jsem mohl dosáhnout dobrých výsledků. První úspěchy přišly v kategorii mladších žáků v létě 2019, kdy jsem vyhrál pětkrát po sobě tenisový turnaj kategorie C mladšího žactva ve dvouhře i ve čtyřhře v Brně, ve Strážnici, ve Starém Městě, v Uherském Brodě a v Břeclavi. Ten rok jsem skončil na celostátním žebříčku mladších žáků na 175. místě. V roce 2020 jsem hrál úspěšně za Tenis Slovácko 1. ligu soutěže tenisových družstev starších žáků. A minulé léto 2021 jsem vyhrál dva turnaje kategorie C starších žáků ve dvouhře i čtyřhře v Uherském Hradišti a v Holešově a skončil jsem v celostátním žebříčku starších žáků na 147. místě. Letos jsem již v kategorii dorostu a doufám, že budu alespoň stejně tak úspěšný. Tenis je totiž super!

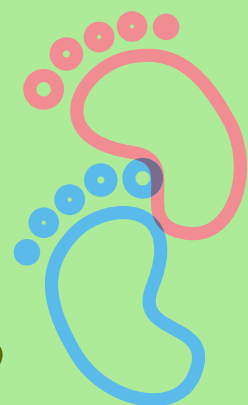

Jakub Janků

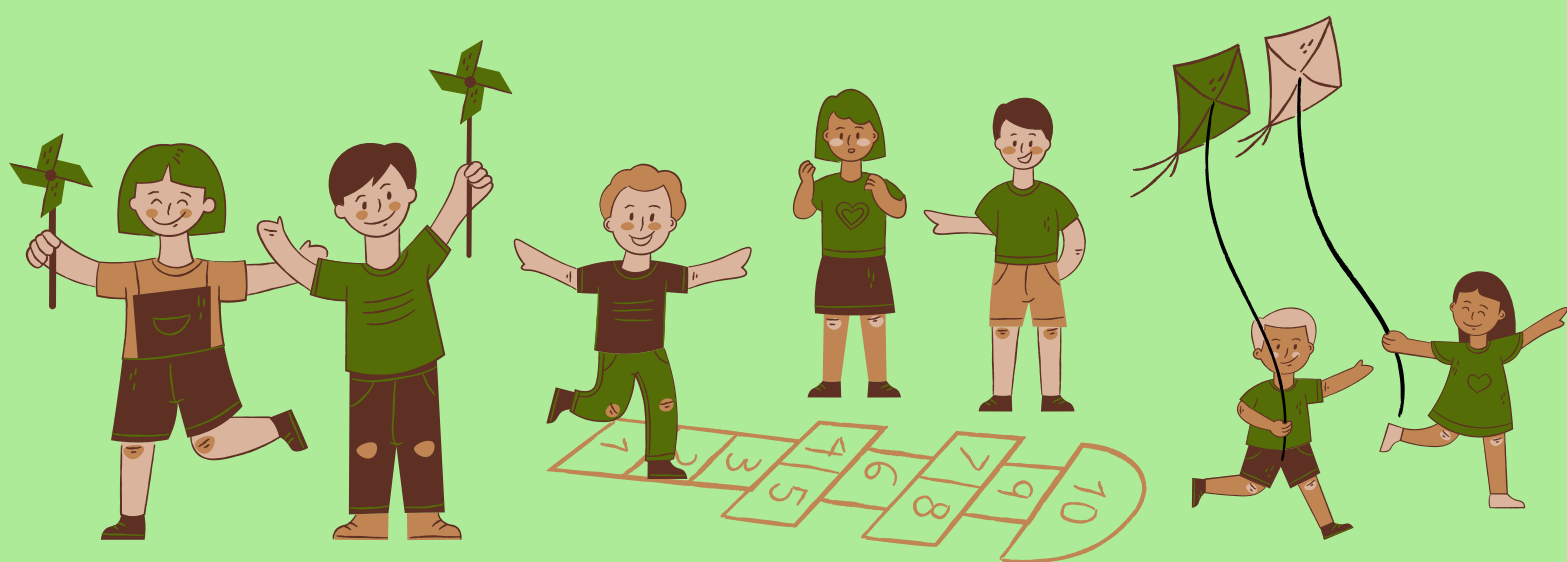
Již pět let se věnuji zálibě, která mě velmi baví. Od narození do deseti let jsem navštěvoval kroužky plavání. Poté jsem hledal nějaký jiný koníček se sportovním zaměřením a zaujala mě nabídka sportovního střeleckého klubu Svazu branně technických sportů Kunovice Aircraft Industries. Tréninky probíhají někdy až třikrát týdně v prostorách tělocvičny Základní školy na Červené cestě v Kunovicích, nebo na venkovní střelnici na letišti. Náplní střeleckého klubu je nácvik střelby z laserových zbraní, vzduchových zbraní a také vzdělání v oblasti zdravotní péče, topografie a pohybu v terénu. Náš střelecký klub se účastní všech soutěží pořádaných svazem branně technických sportů ČR. Místní klub každoročně pořádá jarní Mistrovství České republiky mládeže ve střelbě z laserových zbraní. Soutěž probíhá ve štafetě tříčlenných družstev, jejichž cílem je v co nejkratším čase trefit pět vedle sebe umístěných terčů průměru od 1,0 - 3,4 cm. Podobně jako v biatlonu. Štafeta se střílí ve stoje, v kleče a v leže. Náš klub se pravidelně umísťuje na prvních příčkách. Další soutěží je Střelecký víceboj mládeže, který se každoročně koná v Moravské Třebové. Náplní soutěže je střelba ze vzduchových zbraní v týmech (stojka, ležka, klečka). Úkolem je trefit 5 terčů na rychlost a 5 terčů na přesnost s ohledem na čas. V loňském ročníku se moje družstvo stalo mistrem České republiky ve střelbě ze vzduchových zbraní. Na podzim se ještě účastníme Branného víceboje mládeže pořádaného tradičně v Prudké. Zde uplatníme naše znalosti ze zdravotní péče, topografie a dobrou fyzickou kondici. Náplní soutěže je běh v terénu s plněním disciplín (určení lomeného azimutu, hod granátem do dálky, střelba ze vzduchové zbraně, házení granátu na cíl a ošetření zraněného). Tento koníček mě velmi baví, učí mě soustředění, techniku střelby a spoustu dalšího. Co je bezpochyby rovněž důležité, mám díky němu řadu nových kamarádů.

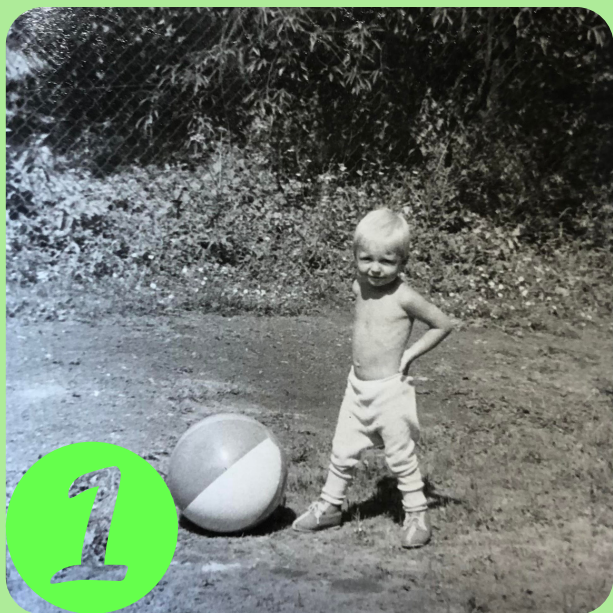

Takoví jsme tenkrát byli je opět zde...

Poznáš naše učitele?

7

8

9

10

11

12

ŘEŠENÍ

1. TOMÁŠ PÍREK
2. TEREZA BLAHOVÁ
3. PETR KOČÍŘ
4. ŠÁRKA POTRUSILOVÁ
5. KATEŘINA BŘEZINOVÁ
6. MARTINA PLAČKOVÁ
7. SUSAN KRAYEMOVÁ
8. BOŽENA HANÁKOVÁ
9. ANNA BLAŽKOVÁ
10. HANA HORSÁKOVÁ
11. ALENA RUMÍŠKOVÁ
12. EVA BOROVCOVÁ

CO POSLOUCHAJÍ NAŠI UČITELÉ?

Paní učitelka Martina Plačková

Jaký typ hudby posloucháte/ máte nejraději?

Všechno možné. Třeba v autě se svou dcerou rap, sama si pustím Pink Floydy. Neila Younga mám ráda, Boba Dylana, Davida Bowieho.

Chodíváte na koncerty ?

Ano. Hodně jsem si užila Nicka Cava v O2 Aréně, to bylo pěkné.

Preferujete poslouchat hudbu doma, nebo chodit na koncerty?

Záleží na stylu hudby. Klubové kapely si poslechnu radši naživo, ale takové ty větší umělce raději poslouchám doma.

Paní učitelka Jitka Bajaja Elisová

Jaký typ hudby posloucháte/ máte nejraději?

Nemám vyloženě něco oblíbeného. Poslouchám všechno, když se mi to zrovna líbí. Od Imagine Dragons přes skupinu Kryštof až po Johnyho Cashe.

Chodíváte na koncerty?

Ano, moc ráda. Teď v květnu jsem byla se ségrou v O2 aréně na Kryštofech, Největší zážitek ale byla nejspíš skupina Coldplay.

Preferujete poslouchat hudbu doma, nebo chodit na koncerty?

Jak kdy. Koncerty mám moc ráda a užívám si tu atmosféru. Miluju však i denní poslouchání hudby, kdy nasadím sluchátka a jdu do práce.

Pan učitel Petr Kočíř

Jaký typ hudby posloucháte/ máte nejrady?

Všechno. Někdy rock, někdy pop... A mám moc rád Metallicu.

Chodíváte na koncerty ?

Ano, naposledy jsem byl na Kryštofech.

Preferujete poslouchat hudbu doma, nebo chodit na koncerty?

Dřív jsem hodně chodíval na koncerty... Koncerty mám raději!

Pan učitel Mabbett Philip

Jaký typ hudby posloucháte/ máte nejrady?

I listen to all sorts of music, bit of classical, bit of light rock... Even some modern music, but I don't like it that much.

Chodíváte na koncerty?

Yes.

Preferujete poslouchat hudbu doma, nebo chodit na koncerty?

I like to go to concerts for the atmosphere, because you don't get the atmosphere at home, but at home, I can easily listen to what I want to, when I'm doing something.

ZŠ UNESCO OČIMA NOVÝCH ŽÁKŮ...

Redakce školního časopisu zaměřila za žáky 1.A,B,C a 6.C, kteří jsou na naší škole noví, aby se jich zeptali, jak se jim u nás líbí. Reakce si můžete přečíst níže.

Jsem ve škole ZŠ Unesco nový a chodím do 6. ročníku. Učitelé jsou velmi milí a vtipní. Máte zde možnost si vybrat jeden ze čtyř cizích jazyků, pořádají se zde také zajímavé exkurze. Naše třídní učitelka se jmenuje Jitka Bajaja Elisová, zažili jsme s ní už moc pěkných zážitků, nikdy na to nezapomenu. Měli byste se začít modlit ať ji máte na nějaký předmět. Tuto školu hodnotím 10 z 10.

Vojta, 6.C

Máme tu hodně dobré učitele např. Jitku Bajaja Elisovou a Evu Motyčkovou. I já, která se nerada učím, jsem se tu toho moc naučila a líbí se mi tu. Jednou z mnoha výhod je pro mě to, že si může každý žák, který jde do 6. ročníku, vybrat, zda se bude věnovat jazykům, nebo přírodovědnému oboru. Přírodovědný obor je pro mě objevováním nových zajímavých vědomostí, kterými nás neustále učitelé překvapují. Nudit se zde prostě čas nemáte! Unesco bych dala 10 z 10 bodů.

Pája, 6.C

Na Unesco chodím teprve 7 měsíců. Zatím se mně to tu líbí. Škola pro nás zařizuje spoustu výletů, třeba jako Adaptační pobyt, Noc s Andersenem nebo výlet do Zoo. Taky jsem ráda, že tu máme na výběr mnoho různých jazyků: španělština, němčina, ruština nebo francouština. Škole dávám 10/10.

Ela, 6.C

Baví mě tělocvik, protože tam hrajeme hry. Baví mě hra s obřím balonem. Mám moc ráda svojí paní učitelku. Ráda chodím do družiny, protože si tam kreslíme, hrajeme pexeso a chodíme na různé výlety.

Anička, 1.B

Mně se tu hodně líbí. Njvíc se mi líbí výtvarka. Ted' zřivna kreslíme vajíčko a hodně se mi to líbí. Vzkázal bych budoucím prvňáčkům, ať se sem těší, protože je tady spousta zábavy.

Vítek, 1.C

Na této škole jsem nový, je to tu fajn, máme nejlepší učitelku. Líbí se mi, jak je tu velká tělocvična a jak je to tu všechno nové. Našel jsem si tu nejlepší kamarády, jsou tu hezké třídy a nové lavice. Doporučoval bych tuto školu. Je nová a hezká, najdete si tu dobré a nové kamarády. Dávám této škole deset z deseti bodů.

Sedrik, 6.C

Moc rád cvičím. Moc mě baví hra rybičky, rybičky, rybáři jedou a baví mě být rybářem. Ted' zrovna děláme pro zajíčky vajíčka. Vzkázal bych budoucím prvňáčkům, že se mají těšit do školy, protože se něco nového naučí a poznají nové kamarády.

Vojtíšek, 1.A

Baví mě třeba hudebka a výtvarka. Nebo třeba když jedeme na výlet a nemusíme se učit. Bavím se s Fildou, ten je můj kamarád.

Barunka, 1.B

Je to tady lepší, než jsme čekali. Nejraději děláme matematiku, nejvíce nám jde číselná osa. Školní jídelna nám chutná. Chodíme do družiny, baví nás vyrábění a hramí s kamarády.

Kuba a Maty, 1.C

O přestávce si hrajeme na koberci, nejčastěji na želvy. Mám tu kamarádku Nikču a v družině Julču. V družině si malujeme.

Nelinka, 1.A

Je to tady hodně dobré. Na svačinu mám nejradši chleba se salámem. Nejvíce se mi líbí, když jdeme ven s družinou.

Barunka, 1.A

Na naší škole se nám líbí matematika a tělocvik. Paní učitelka je na nás strašně hodná a má ráda banánky v čokoládě. Dneska máme šmoulí den.

Filip a Lucka, 1.B

Nejvíce se mi tady líbí, jak si hrajeme o přestávce. Hrajeme hlavně šly tři opice. Teď zrovna počítáme matiku.

Mia, 1.C

Až vyrostu chci být malířka, hodně mě baví výtvarka. Hlavně si tak jako povídáme s holkama o přestávce.

Ráďa, 1.B

PLAYZONE

aneb jak to vidí naši žáci

MON BAZOU

PC hra Mon Bazou je hrou o přežití, ve které musíte opravit auto jménem König (BMW m3 e46 r.v. 1998) a připravit ho k pouličnímu závodění. Vaším úkolem bude vydělávat peníze na opravu auta prodejem dřeva, javorového sirupu, autorádií a rozvozem pizzy. Důležité je získávat přátelství mezi postavami pro získání bonusových věcí (např. odemknutí vrakoviště...). Hra se odehrává v Kanadě, na ostrově, na kterém se nachází město, závodní dráha a les. Hra vás zaujme dobrou ovladatelností a zajímavým příběhem. Doporučuji ji pro kluky, kteří se zajímají o auta a závodění.

Hugo Chovan, 6.C

GRAND THEFT AUTO 5

Grand theft auto 5 je nejnovější díl série Grand Theft Auto. Je to vytvořeno studiem ROCKSTAR GAMES. Je to velice populární hra mezi lidmi kvůli zajímavému příběhu a zábavném multiplayeru.

GTA5 má několik odlišných funkcí oproti minulým vydáním např.: lepší grafika, lepší hratelnost, více zbraní a vozidel a zábavný režim ONLINE, který má více zbraní, vozidel a oblečení.

ONLINE mod je konstantně updatován a dá se v něm hrát velmi mnoho misí a miniher. GTA ONLINE je o člověku, který se musí dostat z chudoby až k nejbohatším lidem, čím víc peněz, tím víc se zvyšuje inflace. Musíme si dávat pozor na hackery, protože hodně naškodí, ale i zároveň pomůžou. Celkově je ta hra moc zábavná.

Patrik Zeman a Ondřej Hošpes, 6.C

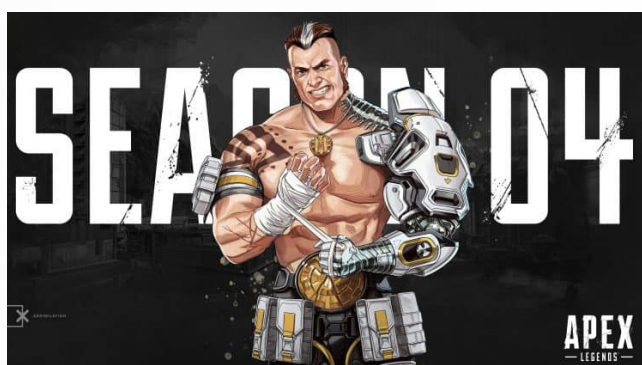

PHANTOM FORCES

Phantom Forces je střílečka na platformě Roblox. Je založená na rychlých zápasech, které trvají okolo 10 minut. Jsou zde klasické herní režimy jako team deathmatch, capture the flag nebo king of the hill, ale také speciální hard point nebo kill confirmed. Jsou tu 4 třídy (assault, scout, support a recon). Pro každou třídu jsou 4 druhy zbraní. Ve hře si můžete zbraně různě modifikovat různými tlumiči, mířidly a dalšími věcmi. Každá mapa je vždy něčím speciální a je rozlehlá. Zážitek ze hry kazí jenom toxičtí hráči, podvádějící hráči a neférový banovací systém.

Jan Černuška, 6.C

APEX LEGENDS

Apex je takzvaně "free to play" hra typu battle royale. Tato hra je především známá novými mechanikami, například klouzání po zemi či pingování - gesto které hráčům bez mikrofону umožňuje vyjádřit důležité informace jako například kam se posunout, kde jsou nepřátelé a tak dále. Tato hra si vypůjčuje koncept FPS, který se odehrává 30 let po událostech ze hry Titanfall 2. Na začátku hry si každý hráč ze skupinky dvou až tří vybere jedinečnou legendu, která je určená ke stylu hry (Útok, podpora, obrana a tak dále). Poté se hráči přesunou na nákladní loď, na které je jeden hráč vybrán "jumpmasterem" Tedy hráč, který vybírá, kde tým přistane, avšak necítí-li se hráč na tuto funkci, může ji předat spoluhráčovi. Na začátku každý hráč začíná bez vybavení. Na mapě je označená i tzv. "Horká zóna", kde je šance najít modifikovanou zbraň, lepší vybavení a více, avšak přistávat tam je nebezpečné, protože se o lepší zbraně budou rozhodně prát i ostatní. Cílem hry je zůstat jako poslední tým (někdy i z 20 ostatních) naživu, a vyhrát tak hru. HODNOCENÍ: Tato hra je i přes to, že spadá do typu battle royale (který v podstatě funguje na stejné bázi) velmi výjimečná - je zde hodně věcí, co hru osvěžují. Mně se hra velmi líbí.

Oliver Ižvolt, 7.B

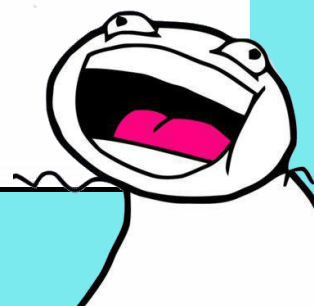
UNESCO MEMES

Když potkáš pana učitele
Kalandřika ve škole.

Když ho potkáš v posilovně.

UNESCO MEMES

UNESCO MEMES

Kdo je nejlepší ve fotbale?

Tj Popovice

Dostáváš páté plusko v další sérii